Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

7. listopadu 2018 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Státní podpora portugalských orgánů na řešení krize finanční instituce Banco Espírito Santo SA – Založení a kapitalizace překlenovací banky – Rozhodnutí Evropské komise, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem – Právní zájem na podání žaloby – Žaloba podaná k vnitrostátním soudům směřující ke zrušení rozhodnutí o řešení krize Banco Espírito Santo“

Ve věci C-544/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 18. září 2017,

**BPC Lux 2 Sàrl**, se sídlem v Senningerbergu (Lucembursko), a další účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, jejichž jména jsou uvedena v příloze kasačního opravného prostředku, zastoupené J. Webberem a M. Steensonem, solicitors, jakož i B. Woolgarem, barrister, a K. Bacon, QC,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

**Evropská komise**, zastoupená L. Flynnem a P.-J. Loewenthalem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

**Portugalská republika,**

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně vykonávající funkci předsedkyně prvního senátu, J.-C. Bonichot, E. Regan (zpravodaj), C. G. Fernlund a S. Rodin, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

## Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) domáhají zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. července 2017, BPC Lux 2 a další v. Komise (T-812/14, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2017:560), kterým Tribunál odmítl jako nepřípustnou jejich žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise C(2014) 5682 final, ze dne 3. srpna 2014 o státní podpoře č. SA.39250 (2014/N) – Portugalsko – Zrušení Banco Espírito Santo (dále jen „sporné rozhodnutí“).

### Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

2 Navrhovatelky jsou podřízení věřitelé společnosti Banco Espírito Santo SA (dále jen „BES“) a vlastníky pohledávek nižší třídy 2.

3 Audit, který provedla Banco de Portugal (Portugalská banka) u skupiny Espírito Santo International SA v květnu 2014 konstatoval, že posledně uvedená se nachází v obtížné finanční situaci, která může mít negativní vliv na solventnost BES, jíž byla většinovým akcionářem.

4 Dne 30. července 2014 zveřejnila BES své výsledky za první pololetí roku 2014, které odhalily značné finanční ztráty. V červenci 2014 došlo následně k významnému poklesu jejích vkladů.

5 V této souvislosti portugalské orgány rozhodly, že uplatní na BES proces řešení krize, který znamenal založení instituce dočasného úvěru, „překlenovací banky“, do níž byly převedeny zdravé obchodní činnosti BES. Po těchto převodech aktiv a pasiv do překlenovací banky měla ostatní zbývající aktiva a pasiva zůstat v BES, která se měla stát „špatnou bankou“.

6 Dne 3. srpna 2014 portugalské orgány oznámily Evropské komisi návrh státní podpory ve výši 4 899 milionů eur poskytnutých Fundo de Resolução (portugalský fond pro řešení krizí, Portugalsko), s cílem poskytnout překlenovací bance počáteční kapitál. Společně s tímto oznámením portugalské orgány předaly Komisi dvě zprávy Portugalské banky, a to jednak hodnocení případných možností pro řešení krize BES se závěrem, že zřízení překlenovací banky je jediným řešením, které umožní zachovat finanční stabilitu Portugalské republiky, a jednak popis postupu řešení krize BES. Následně po této posledně uvedené zprávě předložily portugalské orgány Komisi závazky ohledně jak překlenovací banky, tak i špatné banky, které se týkaly jejich řádné likvidace. Závazky společné těmto dvěma institucím se týkaly správy stávajících aktiv, stanovení maximální výše platů a zákazu nabývání podílů, vyplácení kuponů nebo dividend a reklamy prostřednictvím státní podpory.

7 Téhož dne Komise přijala po ukončení předběžné fáze šetření na základě čl. 108 odst. 3 SFEU sporné rozhodnutí, kterým dospěla k závěru, že oznámené opatření, a to kapitálová injekce ve výši 4 899 milionů eur poskytnutá portugalskými orgány do překlenovací banky společně se závazky přijatými těmito orgány, představuje státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU (dále jen „dotčená státní podpora“).

8 V rámci těchto závazků předložených portugalskými orgány bylo zejména stanoveno, že majetek akcionářů a držitelů podřízených pohledávek ani žádný „hybridní“ nástroj nemůže být převeden na překlenovací banku. Bylo rovněž stanoveno, že likvidace BES se musí uskutečnit nejpozději do 31. prosince 2016.

**Řízení před Tribunálem a napadené usnesení**

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. prosince 2014 podaly navrhovatelky žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí.

10 Dne 7. prosince 2016 položil Tribunál navrhovatelkám otázku ohledně existence právního zájmu na podání žaloby proti spornému rozhodnutí.

11 Dne 23. ledna 2017 odpověděly navrhovatelky na otázku Tribunálu.

12 Napadeným usnesením Tribunál odmítl žalobu jako nepřípustnou poté, co z úřední povinnosti konstatoval, že navrhovatelky nemají právní zájem na podání žaloby proti spornému rozhodnutí. Tribunál měl za to, že nebylo nezbytné rozhodnout o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí, která vycházela z neexistence právního zájmu navrhovatelek na podání žaloby proti témuž rozhodnutí.

**Návrhová žádání účastnic řízení**

13 Kasačním opravným prostředkem navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení,

– vrátil věc Tribunálu k dalšímu řízení ve věci samé a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

14 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek a

– uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

**Ke kasačnímu opravnému prostředku**

***Argumentace účastníků řízení***

15 Navrhovatelky uplatňují jediný důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že nemají právní zájem na zrušení sporného rozhodnutí.

16 Jak vyplývá z bodů 27 a 33 napadeného usnesení, navrhovatelky uvedly před Tribunálem, že zrušení sporného rozhodnutí by významně zvýšilo pravděpodobnost úspěchu žaloby na neplatnost, kterou podaly k vnitrostátním soudům proti rozhodnutí o řešení krize BES, a že takový úspěch by vedl buď ke zrušení rozhodnutí o řešení krize BES, nebo ke vzniku práva požadovat náhradu škody. Navrhovatelky zejména předložily potvrzení portugalského advokáta, v němž podrobně uvedl, z jakých důvodů má zrušení sporného rozhodnutí vliv na uvedené vnitrostátní řízení, ačkoli se předmět vnitrostátního řízení liší od předmětu žaloby podané k Tribunálu. Navíc tento důkaz nebyl v řízení v prvním stupni zpochybněn.

17 Kromě toho, jak Soudní dvůr rozhodl v bodech 68, 69 a 79 rozsudku ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609), skutečnost, že zrušení rozhodnutí unijním soudem může přinést prospěch v rámci žaloby podané před vnitrostátními soudy, včetně žaloby na náhradu škody, postačuje v zásadě k založení takového zájmu na podání žaloby k unijním soudům. Napadené usnesení není v rozporu s touto zásadou.

18 Tribunál tedy dospěl v bodech 34 a 35 napadeného rozhodnutí k závěru, že zrušení napadeného rozhodnutí nemá vliv na výklad portugalských ústavních pravidel portugalskými soudy, jelikož předmět řízení zahájeného před Tribunálem a předmět řízení zahájeného u těchto soudů není totožný. Podle navrhovatelek mohly pouze portugalské soudy dospět na základě portugalského práva k takovému závěru, a nikoli unijní soud na základě unijního práva. Tribunál tak nesprávně nahradil vnitrostátní soudy, aby posoudil opodstatněnost vnitrostátní žaloby.

19 Navrhovatelky podpůrně uvádí, že ačkoli Tribunál byl oprávněn posoudit opodstatněnost právních argumentů podle portugalského práva uvedených ve vyjádření jejich portugalského advokáta, jeho posouzení zkreslilo důkazy, které mu byly předloženy.

20 Komise v kasační odpovědi nejprve uvádí, že v rozsahu, v němž navrhovatelky zpochybňují výklad portugalského práva provedený Tribunálem, představuje takový výklad skutkovou otázku, která nepodléhá v zásadě přezkumu Soudního dvora. Soudní dvůr je příslušný pouze k tomu, aby ověřil, zda Tribunál zkreslil vnitrostátní právo. Toto zkreslení však musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, které má Soudní dvůr k dispozici, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů.

21 V projednávaném případě navrhovatelky neuvádí, které skutečnosti nebo důkazy mohl Tribunál zkreslit, ani neprokázaly pochybení, jichž se Tribunál dopustil, která by mohla vést ke zkreslení skutečností nebo důkazů. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, Tribunál nerozhodl z vlastního podnětu, že argumenty uvedené jejich portugalským advokátem v jeho vyjádření nejsou opodstatněné. Měl totiž za to, že zrušení sporného rozhodnutí nemůže mít vliv na výklad portugalského práva, který provedl vnitrostátní soud, jelikož předmět řízení zahájeného před Tribunálem je odlišný od předmětu řízení zahájeného před portugalskými soudy, což navrhovatelky nezpochybňují. V důsledku toho, kasační opravný prostředek navrhovatelek je zjevně nepřípustný, jelikož se týká skutkové otázky.

22 Komise dále připomíná, že žalobce musí předložit důkazy o svém zájmu na podání žaloby. Tribunálu rovněž nepřísluší vyhledávat a určovat žalobní důvody v přílohách, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby, neboť tyto přílohy mají čistě důkazní a pomocnou funkci.

23 I když v projednávaném případě navrhovatelky uvádí, že zrušení sporného rozhodnutí by podpořilo jejich argument, že řešení krize BES bylo podle portugalského práva nepřiměřené, neposkytly žádné vysvětlení na podporu tohoto tvrzení v jejich odpovědi ohledně jejich zájmu na podání žaloby. Zejména, vysvětlení, které navrhovatelky předložily v tomto ohledu před Tribunálem, nebylo v samotném textu této odpovědi, avšak pouze ve vyjádření vyhotoveném portugalským advokátem, které se nachází v příloze této odpovědi.

24 Ve své odpovědi ohledně jejich zájmu na podání žaloby navrhovatelky kromě toho uvádějí, že zrušení sporného rozhodnutí by jim rovněž umožnilo tvrdit, že opatření řešení krize BES nemohlo v případě, že by nebyla provedena kapitalizace překlenovací banky poskytnutím dotčené státní podpory, zamezit platební neschopnosti BES. V této odpovědi nebylo vysvětleno, jak může zrušení sporného rozhodnutí vést ke zrušení rozhodnutí o řešení krize BES nebo odůvodnit následnou žalobu na náhradu škody proti portugalskému státu či Portugalské bance.

25 Konečně, v každém případě, aby existoval zájem na podání žaloby proti rozhodnutí Komise, úspěch žaloby na náhradu škody podané v rámci vnitrostátního soudního řízení by musel záviset na úspěchu žaloby na zrušení tohoto rozhodnutí, jak tomu bylo ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609). Navrhovatelky neprokázaly srovnatelný

vztah mezi řízením o zrušení, které zahájily před Tribunálem proti spornému rozhodnutí a hypotetickou žalobou na náhradu škody, kterou podle jejich tvrzení byly oprávněny podat proti portugalskému státu a Portugalské bance v případě, kdy by jejich žalobě bylo v rámci vnitrostátního soudního řízení proti rozhodnutí o řešení krize vyhověno.

26 Jak Tribunál vysvětlil zejména v bodech 28 až 31 napadeného usnesení, na hodnotu pohledávek navrhovatelek mohlo mít konkrétní vliv rozhodnutí o řešení krize BES, a nikoli sporné rozhodnutí, takže případné zrušení sporného rozhodnutí by nevedlo k tomu, že by portugalský stát musel zrušit toto rozhodnutí o řešení krize. V důsledku toho nebyly navrhovatelky automaticky oprávněny podat žalobu na náhradu škody proti portugalskému státu nebo Portugalské bance k vnitrostátním soudům.

27 Kromě toho, i kdyby zrušení sporného rozhodnutí mohlo vést ke zrušení rozhodnutí o řešení krize BES a zrušení tohoto posledně uvedeného rozhodnutí mohlo odůvodnit žalobu na náhradu škody proti portugalskému státu a Portugalské bance, taková budoucí žaloba by nepředstavovala základ, na němž by se navrhovatelky mohly odvolat na zájem na zrušení sporného rozhodnutí. Jak totiž vyplývá z bodů 56, 69 a 79 rozsudku ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609), taková žaloba na náhradu škody je čistě hypotetická, jelikož závisí na úspěchu ve vnitrostátním řízení.

### *Závěry Soudního dvora*

28 Soudní dvůr několikrát rozhodl, že žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou je přípustná pouze v případě, že tato osoba má zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení napadeného aktu může vyvolat právní následky a žaloba může ve svém výsledku přinést straně, která ji podala, prospěch (rozsudek ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, bod 25 a citovaná judikatura).

29 Kromě toho, zájem na podání žaloby na neplatnost musí vzniknout a trvat a posuzuje se ke dni, kdy byla žaloba podána (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. září 2009 Komise v. Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, bod 65 a ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, bod 26).

30 V projednávaném případě je třeba nejprve odmítnout argumentaci Komise, podle níž je kasační opravný prostředek nepřípustný, jelikož zpochybňuje posouzení skutkového stavu provedené Tribunálem, které se týká případného vlivu k němu podané žaloby na žalobu na neplatnost, kterou podaly navrhovatelky před vnitrostátními soudy.

31 Jedině Tribunál je příslušný ke zjišťování a posuzování skutkového stavu a v zásadě k posuzování důkazů, které zohledňuje na podporu tohoto skutkového stavu. Soudnímu dvoru přísluší vykonat přezkum, pokud Tribunál tento skutkový stav právně kvalifikoval a vyvodil z něj právní důsledky. Otázka, zda může zrušení sporného rozhodnutí unijním soudem přinést s ohledem na takový skutkový stav a takové důkazy navrhovatelkám prospěch v řízení před vnitrostátním soudem, který by mohl založit jejich zájem na podání žaloby k unijnímu soudu, je právní otázkou, kterou zkoumá Soudní dvůr v rámci kasačního opravného prostředku (viz obdobně rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 68).

32 Je třeba rovněž odmítnout argumentaci Komise, podle níž navrhovatelky neodůvodnily dostatečně jejich zájem na podání žaloby, jelikož vysvětlení, které v tomto ohledu předložily před Tribunálem, se nacházelo nikoli v samotném textu jejich odpovědi týkající se jejich zájmu na podání žaloby, nýbrž pouze v příloze této odpovědi.

33 Jak již Soudní dvůr rozhodl, je na žalobci, aby prokázal svůj právní zájem na podání žaloby, který je základní a prvořadou podmínkou každého návrhu na zahájení soudního řízení (rozsudek ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, bod 27 a citovaná judikatura).

34 Konkrétně, aby byla žaloba na neplatnost aktu podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná, je třeba, aby žalobce náležitě odůvodnil zájem, který má na zrušení tohoto aktu (rozsudek ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, bod 28, a usnesení ze dne 20. prosince 2017, Binca Seafoods v. Komise, C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 45).

35 Jak vyplývá z bodů 27 a 33 napadeného usnesení, navrhovatelky v odpovědi na otázku položenou v tomto ohledu Tribunálem uvedly, že zrušení sporného rozhodnutí by významně zvýšilo pravděpodobnost úspěchu v řízení soudního přezkumu, které zahájily před portugalskými soudy proti rozhodnutí o řešení krize BES. Konkrétně uvedly, že takový úspěch by vedl buď ke zrušení tohoto rozhodnutí o řešení krize BES, nebo k právu požadovat náhradu škodu za ztráty vzniklé kvůli protiprávnímu zrušení BES.

36 Kromě toho z téže odpovědi navrhovatelek týkající se jejich zájmu na podání žaloby vyplývá, že v tomto ohledu předložily argumenty na několika stránkách. Opíraly se zejména o rozsudky Soudního dvora a Tribunálu v této oblasti a vysvětlily, stručně avšak dostatečně, z jakých důvodů by podle vyjádření portugalského advokáta připojeného k této odpovědi zrušení sporného rozhodnutí zvýšilo významně jejich šanci na úspěch v rámci vnitrostátní žaloby na zrušení rozhodnutí o řešení krize BES. Konkrétně by podle navrhovatelek zrušení sporného rozhodnutí Tribunálem umožnilo jednak podložit argumenty, které již předložily v rámci vnitrostátní žaloby, podle nichž bylo řešení krize BES nepřiměřené podle portugalského práva, a jednak předložit v rámci uvedené žaloby argument, podle něhož by v případě neexistence dotčené státní podpory nemohlo řešení krize BES splnit cíl, kterým bylo vyhnout se její platební neschopnosti.

37 Ačkoli se podrobnosti argumentace navrhovatelek ohledně jejich zájmu na podání žaloby nenacházely v samotném textu odpovědi, kterou zaslaly Tribunálu, avšak v příloze této odpovědi, a ačkoli navrhovatelky doplnily v kasačním opravném prostředku skutečnosti, které se nenacházely v uvedené odpovědi, nic to nemění na tom, že podstata argumentace navrhovatelek se v tomto ohledu v samotné odpovědi nacházela.

38 Kromě toho, vzhledem jak k délce, tak i průkaznosti vyjádření portugalského advokáta, které bylo připojeno k odpovědi navrhovatelek ohledně jejich zájmu na zahájení řízení a dalších s tím souvisejících důkazů, nelze navrhovatelkám vytýkat, že je připojily k uvedené odpovědi, jelikož tato odpověď měla mimo jiné prohloubit jejich argumentaci týkající se jejich právního zájmu na podání žaloby, a to rovněž v odpovědi na výzvu Tribunálu v tomto smyslu.

39 Kromě toho v rozsahu, v němž se Komise na základě své argumentace snaží prokázat, že skutečnosti předložené navrhovatelkami v řízení v prvním stupni za účelem prokázání jejich zájmu na podání žaloby proti spornému rozhodnutí, jsou nedostatečné, se tato argumentace týká závěru, k němuž Tribunál dospěl v napadeném usnesení, že navrhovatelky nemají právní zájem na podání žaloby v tomto ohledu. Uvedená argumentace tedy musí být posouzena v rámci přezkoumání opodstatněnosti jediného důvodu kasačního opravného prostředku uplatněného v rámci tohoto kasačního opravného prostředku.

40 Je tedy třeba přezkoumat, zda se Tribunál dopustil v bodech 34 až 36 napadeného usnesení nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že případné zrušení sporného rozhodnutí nemá vliv na uvedené vnitrostátní řízení a nepřinese tedy navrhovatelkám žádný prospěch, jelikož řízení před Tribunálem a řízení před vnitrostátními soudy nemají stejný předmět.

41 Z těchto bodů napadeného usnesení vyplývá, že Tribunál uvedl, že vnitrostátní řízení se týká pouze otázky slučitelnosti postupu řešení krize s vnitrostátním právem, zatímco žaloba před ním se týká pouze slučitelnosti financování tohoto postupu řešení krize s unijním právem. Z toho vyvodil, že jeho případné posouzení, zda Komise dodržela unijní právo, nemá vliv na výklad vnitrostátního práva portugalskými soudy, a zejména na otázku, zda byla porušena zásada proporcionality, která je zaručena portugalským ústavním právem.

42 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že účastník řízení v zásadě má stále právní zájem na podání žaloby na neplatnost, pokud tato žaloba může představovat základ případné žaloby na náhradu škody (rozsudek ze dne 20. června 2013, Cañas v. Komise, C-269/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:415, bod 17).

43 Pouhá možnost podat žalobu na náhradu škody postačuje k založení takového právního zájmu na podání žaloby, pokud není hypotetický (viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 79).

44 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že právní zájem na podání žaloby může vyplývat z jakékoli žaloby podané k vnitrostátnímu soudu, v jejímž rámci může případné zrušení aktu napadeného před unijním soudem přinést žalobci prospěch (rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 81).

45 Konečně, přetrvávání takového právního zájmu na řízení je třeba posuzovat *in concreto*, a zejména s ohledem na důsledky tvrzené protiprávnosti a na povahu údajně utrpěné škody (rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 70 a citovaná judikatura).

46 V projednávaném případě navrhovatelky tvrdí v kasačním opravném prostředku, že újma, kterou utrpěly, spočívá v tom, že jelikož jejich dluhopisy zůstaly ve „špatné bance“, postup řešení krize vedl k tomu, že z vlastníků dluhopisů BES se z nich stali vlastníci dluhopisů banky, která neměla hodnotná aktiva, která nemohla uzavírat nové obchody a jejíž bankovní licence musela být odňata po krátké době likvidace. Utrpěly tedy významné ztráty a jejich právní postavení bylo změněno. Kromě toho, jak vyplývá z jejich odpovědi Tribunálu ohledně jejich zájmu na podání žaloby a z příloh této odpovědi, navrhovatelky uvádí, že vzhledem k výši jejich finančních ztrát není jejich situace srovnatelná se situací, která nastane při použití běžných pravidel portugalského práva v oblasti likvidace, jelikož tato pravidla stanoví náhradu za všechny pohledávky podniku, včetně vlastníků podřízených pohledávek, na základě majetku podniku a v souladu s pořadím splácení. V uvedené odpovědi navrhovatelky dospěly na základě toho k závěru, že ztratily své právo uplatnit nárok vůči veškerým aktivům BES, včetně zdravých aktiv podle běžných portugalských pravidel v této oblasti.

47 Co se týče důsledků údajné protiprávnosti, jak vyplývá z bodu 35 tohoto rozsudku, navrhovatelky uvedly před Tribunálem, stejně tak jak tvrdí před Soudním dvorem, že úspěch v rámci žaloby na neplatnost podané před portugalskými soudy proti rozhodnutí o řešení krize BES by vedl buď ke zrušení tohoto rozhodnutí, nebo ke vzniku práva domáhat se náhrady škody za ztráty, které utrpěly kvůli protiprávnímu řešení krize BES.

48 Komise v podstatě zdůrazňuje, že budoucí vnitrostátní žaloba na náhradu škody, o kterou se navrhovatelky opírají za účelem prokázání jejich právního zájmu na podání žaloby proti spornému rozhodnutí, je hypotetická, jelikož není jisté, že tato vnitrostátní žaloba bude skutečně podána, a jelikož navrhovatelky neprokázaly dostatečný vztah mezi uvedenou vnitrostátní žalobou a žalobou v řízení v prvním stupni před Tribunálem.

49 Ačkoli možnost navrhovatelek podat v budoucnosti žalobu na náhradu škody jim nemůže přiznat vzniklý a trvající zájem domáhat se zrušení sporného rozhodnutí, je třeba připomenout, že takový zájem může nicméně vyplývat, jak to vyplývá z bodu 44 tohoto rozsudku, z jakéhokoli řízení před vnitrostátními soudy, v jehož rámci může případné zrušení napadeného aktu žalobci přinést prospěch.

50 Je nesporné, že navrhovatelky již podaly žalobu na neplatnost rozhodnutí o řešení krize BES před portugalskými soudy. Z informací, které má Soudní dvůr k dispozici, kromě toho vyplývá, že žaloba může jako taková přinést navrhovatelkám prospěch.

51 Je tedy třeba přezkoumat, zda – jak tvrdí navrhovatelky – může mít zrušení sporného rozhodnutí Tribunálem vliv na žalobu na neplatnost, kterou podaly k vnitrostátním soudům proti rozhodnutí o řešení krize BES.

52 Je pravda, a je to ostatně v rámci tohoto kasačního opravného prostředku nesporné, že jak uvedl Tribunál v bodě 34 napadeného usnesení, žaloba podaná k Tribunálu neměla stejný předmět jako žaloba, která byla podána k portugalským soudům, jelikož prvně uvedená žaloba směřovala k určení neslučitelnosti dotčené státní podpory s unijním právem, zatímco druhá směřovala k určení neslučitelnosti rozhodnutí o řešení krize BES s portugalským právem.

53 Z napadeného usnesení, jakož i ze spisu předloženého Soudnímu dvoru však vyplývá, že sporné rozhodnutí a rozhodnutí o řešení krize BES jsou neoddělitelně spojena. Z bodů 4 až 7 tohoto usnesení zejména vyplývá, že řízení o zrušení „znamenalo“ založení instituce dočasného úvěru, do níž byly převedeny zdravé obchodní činnosti BES. Z těchto bodů rovněž vyplývá, že podle hodnocení předloženého Komisi portugalskými orgány, které se týká možností týkajících se řešení krize, se založení překlenovací banky považovalo za „jediné řešení“, které umožní zachovat finanční stabilitu Portugalské republiky, a že Komise rozhodla, že dotčená státní podpora je slučitelná s vnitřním trhem, přičemž zohlednila závazky předložené portugalskými orgány, které se vztahovaly jak na překlenovací banku, tak i špatnou banku a které se týkaly jejich řádné likvidace. V rámci těchto závazků byl stanoven zejména zákaz převodu majetku akcionářů a držitelů podřízených pohledávek na překlenovací banku.

54 Je nesporné, jak připomněl Tribunál v bodě 28 napadeného usnesení, že snížení hodnoty dluhopisů, které vlastnily navrhovatelky, pochází z rozhodnutí o řešení krize BES. Stejně tak, jak Tribunál konstatoval v bodě 31 napadeného usnesení, který navrhovatelky nezpochybnily, kdyby bylo sporné rozhodnutí zrušeno, nevedlo by to k uložení povinnosti Portugalské republice zrušit své rozhodnutí zřídit překlenovací banku a nezahrnout do jejího majetku dluhopisy takového druhu, jaké vlastnily navrhovatelky.

55 Vzhledem k takovému neoddělitelnému vztahu mezi sporným rozhodnutím a rozhodnutím o řešení krize BES, jako je vztah uvedený v bodě 53 tohoto rozsudku, který zejména prokazuje, že dotčená státní podpora byla přiznána v rámci řešení krize BES, je třeba konstatovat, že jak tvrdí navrhovatelky, Tribunál nebyl oprávněn dospět k závěru, aniž by nahradil posouzení portugalských soudů ohledně opodstatněnosti žaloby na neplatnost, kterou podaly proti rozhodnutí o řešení krize BES, že jelikož předmět posledně uvedené žaloby není stejný jako předmět žaloby podané k Tribunálu, nemůže případné zrušení sporného rozhodnutí v žádném případě ovlivnit posouzení portugalskými soudy žaloby, která k nim byla podána, zejména způsobem uvedeným navrhovatelkami jak v jejich písemném vyjádření před Tribunálem, tak i v jejich kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

56 Unijní soud totiž při posuzování zájmu na tom, aby mu byla podána žaloba, nezkoumá pravděpodobnost či opodstatněnost žaloby podané k vnitrostátnímu soudu podle vnitrostátního práva, a nenahrazuje tak posouzení, které činí uvedený soud. Naopak je nutné a zároveň dostatečné, aby žaloba na neplatnost podaná k unijnímu soudu mohla přinést straně, která ji podala, prospěch (rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 76). Tak je tomu i v projednávaném případě, jak vyplývá z bodů 42 až 55 tohoto rozsudku.

57 Vzhledem k výše uvedenému je třeba konstatovat, že se Tribunál dopustil v bodech 34 až 36 napadeného usnesení nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že jelikož řízení před ním a řízení před vnitrostátními soudy nemají stejný předmět, nemá případné zrušení sporného rozhodnutí vliv na posledně uvedené řízení, a nepřinese tedy navrhovatelkám žádný prospěch ve smyslu relevantní judikatury.

58 V důsledku toho Tribunál rovněž nesprávně v bodě 37 tohoto usnesení rozhodl, že žaloba navrhovatelek musí být odmítnuta jako nepřípustná vzhledem k neexistujícímu právnímu zájmu na podání žaloby proti spornému rozhodnutí.

59 Za těchto podmínek je třeba vyhovět kasačnímu opravnému prostředku, a v důsledku toho zrušit napadené usnesení.

## K vrácení věci Tribunálu

60 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může posledně jmenovaný v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí.

61 V projednávaném případě Soudní dvůr naproti tomu nemá k dispozici informace nezbytné k tomu, aby s konečnou platností rozhodl o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí v rámci řízení v prvním stupni, vycházející z neexistence právního zájmu na podání žaloby navrhovatelek proti spornému rozhodnutí. Totéž platí pro meritum žaloby, jelikož tento aspekt sporu implikuje rovněž přezkum skutečnosti, které nebyly v napadeném usnesení Tribunálem přezkoumány ani projednány před Soudním dvorem.

62 V důsledku toho je třeba vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí týkající se skutečnosti, že navrhovatelky nesplnily podmínky podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

## K nákladům řízení

63 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

**1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. července 2017, BPC Lux 2 a další v. Komise (T-812/14, nezveřejněné, EU:T:2017:560), se zrušuje.**

**2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**

**3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.